

Колата съ дрѣхитѣ трѣгватъ. Напрѣдъ колата на синии носѣтъ разни подарки отъ момата за момковитѣ (за младоженецѣтъ—бохчалѣкъ т. е. риза, гащи бѣли, пошче и чорапи, за родителитѣ му, сестритѣ му, братята му, за кумѣтъ и пр. разни подходящи подарки, а обикновенно все бохчалѣкъ). Когато дойдѣтъ въ кѣщи захванѣтъ да стоварятъ дрѣхитѣ, оня, който е искупилъ у момини сандѣка на момата не го дава догдѣто самъ момѣкътъ не го искупи отъ него.

Въ *сѣббота* се призовава кумѣтъ (крѣстникѣтъ). Отиватъ у дома му, отъ момкови разбира се, носѣтъ му гозба (печено прасе или пуйка) вино и „цѣвѣки.“ Цѣвѣкито се дава куму и кумици, ядѣтъ и пиятъ дълго врѣме, а цигуларитѣ салтъ надуватъ зурнитѣ, пѣкъ тѣпанчето не дава и дума да се чуе. Обикновенно жеравченскитѣ гайди сѣ най-приети. Комуто не стига рѣка стигатъ му една или двѣ мечкарски цигулки. Въ *сѣббота* се прѣнасятъ въ града особено дрѣхитѣ у момкови споредъ горѣописаната обрядность.

По селата, когато ще взематъ булка отъ чуждо село, въ *сѣббота* става слѣдующето: момѣкътъ съ нѣколко другари и другарки момини пѣшъ, на конѣе или съ кола заминаватъ за моминото село. Заложникѣтъ обикновенно ѣзди и върви напрѣдъ, рѣдко сѣда въ кола, носи единъ петель, който има огърлѣе отъ патки (царивлчени пуканки) обикновенно варакосани. Сѣщо бива варакосанъ и гребена на петела. Собствено заложникѣтъ играе въ селцата или както казватъ по насъ колибитѣ, най-голѣмата роля. Той е заповѣдникѣтъ и рѣководителѣтъ на цѣлата верига свадбени случки и обряди. Заложникѣтъ е старший зетъ на момковата кѣща, т. е. зетя става заложникъ на шурейтъ си. Той калесва, той поерѣща, той пазари цигулари, той вика кумѣтъ, той показва мѣстата. До колкото ми се помни, въ нѣкои мѣста на заложникѣтъ казватъ побашимъ (въ Пирдопъ). За заложникѣтъ се говори че му принадлежала „едната кѣлка на булката.“ Между другитѣ му правдини, съ които го обсипва обичайний ретуалъ, една е че вечерѣта прѣди да отидатъ въ брачната си стая младоженцитѣ, и нему развързватъ наущата и крачолитѣ, както това правѣтъ съ старий сватъ и крѣстникѣтъ—кумъ (който вѣнчава). Споредъ Раковски (Показалецъ. Одесса 59 год.) стари сватъ се избира и е нѣкой заслужившъ момку човѣкъ (масторѣтъ му, напр.) той е лице уважаемо и играе главна роль. Жена му стара